Vonnisnummer/ Griffienummer **/ 2019**
Repertoriumnummer/ Europees **2019 /**
Datum van uitspraak **13 MEI 2019**
Systeemnummer parket Rolnummer griffie **19I000109**

-VERSTEK-

Rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Ieper, correctionele rechtbank

Vonnis

I.15-Vijftiende kamer

Aangeboden op

DE VIJFTIENDE KAMER, *WIJZENDE IN CORRECTIONELE ZAKEN, MET ÉÉN RECHTER:*

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE

tegen:

, RRN ,
geboren te op ,
wonende te ,

-BEKLAAGDE-

Verdacht van:

A. Als persoon die een dier houdt, verzorgt of te verzorgen heeft, niet de nodige maatregelen te hebben genomen om het dier een in overeenstemming met zijn aard, zijn fysiologische en ethologische behoeften, zijn gezondheidstoestand en zijn graad van ontwikkeling, aanpassing of domestikatie, aangepaste voeding, verzorging en huisvesting te verschaffen, namelijk:

A.1. Te op 23 augustus 2016

doordat de meeste runderen niet konden beschikken over een droog ligbed, doordat een aantal dieren aanwezig waren dewelke verzorging nodig hadden waartoe nog geen stappen werden ondernomen en doordat zieke dieren niet afzonderlijk in een box werden ondergebracht.

A.2. Te op 20 maart 2018

doordat 2/3^{e} van de aanwezige runderen niet konden beschikken over een droog ligbed.

(art. 4 § 1 en 36, 3° Wet 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren)

Te op 23 augustus 2016

B. Als verantwoordelijke verzuimd te hebben om elk rund te identificeren en te registreren overeenkomstig de bepalingen van dit besluit;

als veehouder, verantwoordelijk voor het uitvoeren van de identificatie en registratie van de runderen op de veehouderij, nagelaten te hebben om elk nieuw geboren rund te identificeren binnen een periode van maximaal 7 dagen volgend op de dag van geboorte;

alsook nagelaten te hebben om op het moment van de aanvoer op de inrichting, de identiteit van het rund, de overeenstemming met het paspoort en de overeenkomst van het gezondheidscertificaat te verifiëren;

namelijk door:

- de aanwezigheid van 59 runderen (waarvan 10 ingevoerd uit Luxemburg) in verschillende boxen waarvan geen aankooponderzoeken waren uitgevoerd;
- de aanwezigheid van 4 dieren zonder oormerken, zijnde 2 vaarzen van ongeveer 1,5 jaar oud die nooit gemerkt waren geweest, 1 witblauwe dikbil koe die haar oormerken verloren was en 1 mannelijke zwartwit Holstein kalf van ongeveer 8 dagen oud;
- de aanwezigheid van 1 vrouwelijk rund Holstein zonder runderpaspoort en de aanwezigheid van 1 runderpaspoort zonder corresponderend rund;
- de aanwezigheid van één rund (vrouwelijk, witzwart, +/- 2 jaar oud) dat was gemerkt maar niet was geregistreerd in veeportaal.

(artikelen 17 en 18 van de dierengezondheidswet van 24 maart 1987 en de artikelen 3, 17, 24, 25 en 26 van het KB van 23 maart 2011 tot vaststelling van een identificatie- en registratieregeling voor runderen, strafbaar gesteld door artikelen 23, §1, 2° b, 24 en 26 van de dierengezondheidswet van 24 maart 1987)

* * * * *

De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging.

De dagvaarding werd betekend op 15 januari 2019.

Bij de behandeling van de zaak en in de processtukken werd gebruik gemaakt van de Nederlandse taal.

De rechtbank aanhoorde ter openbare terechtzitting van 25 maart 2019:

- de vordering van het openbaar ministerie, uitgesproken door de heer Y. VERHELST, substituut-procureur des Konings;

De beklaagde , hoewel regelmatig gedagvaard, is **niet** ter terechtzitting van 25 maart 2019 verschenen, noch iemand voor hem.

* * * * *

OP STRAFRECHTELIJK GEBIED

I. De tenlasteleggingen en de beoordeling

1.
Het Openbaar Ministerie vervolgt de beklaagde omdat hij zich te op 23 augustus 2016 en op 20 maart 2018 schuldig zou hebben gemaakt aan verschillende inbreuken op de artikelen 4 § 1 en 36, 3° van de Wet van 14 augustus 1986 betreffende de bescherming het welzijn der dieren.

Zo werd op 23 augustus 2016 vastgesteld dat de meeste runderen niet konden beschikken over een droog ligbed, dat een aantal dieren verzorging nodig hadden en dat de zieke dieren niet in een afzonderlijke box waren ondergebracht.
Op 20 maart 2018 konden twee derde van de aanwezige runderen niet beschikken over een droog ligbed (tenlasteleggingen A.1 en A.2).

Onder de tenlasteleggingen B wordt de beklaagde vervolgd wegens de niet correcte registratie van runderen.

2.
De rechtbank acht de feiten van de verschillende tenlastelegging bewezen in hoofde van de beklaagde

De rechtbank steunt haar oordeel op de inhoud van het strafdossier en op het debat ter terechtzitting. De rechtbank verwijst *onder meer* naar :

- Het proces-verbaal dat werd opgemaakt op 23 augustus 2016 naar aanleiding van de inspectie die plaats vond door de Inspectie Dierenwelzijn in de hoeve van de beklaagde (P.V. nr.:).
- Het verhoor van de beklaagde dat werd afgenomen op 24 augustus 2016.
- Het proces-verbaal dat werd opgemaakt op 20 maart 2018 naar aanleiding van de inspectie die plaats vond door de Inspectie Dierenwelzijn in de hoeve van de beklaagde (P.V. nr.: en de foto's die bij het P.V. werden gevoegd.
- Het proces-verbaal van overtreding opgemaakt door het op 23 augustus 2016 (P.V. nr.: de bijgevoegde foto's en de bijgevoegde verhoren van de beklaagde dd. 24 augustus 2016 en 29 augustus 2016.

II. De Straftoemeting

De beklaagde pleegde de feiten van de tenlasteleggingen A.1, A.2 en B met éénzelfde misdadig opzet, zodat er overeenkomstig artikel 65 Sw. in hoofde van hem voor deze verschillende tenlasteleggingen samen slechts één straf dient te worden opgelegd, met name de zwaarste.

Bij de bepaling van de straf en de strafmaat, houdt de rechtbank onder meer rekening met de aard en de ernst van de inbreuk, het strafregister van de beklaagde en zijn actuele sociale en economische toestand.

1.
De feiten zijn ernstig en onaanvaardbaar.

De rechtbank tilt zwaar aan de feiten die onder meer inbreuken zijn op de wetgeving inzake de bescherming en het welzijn van dieren. Het is duidelijk dat de beklaagde geen of minstens onvoldoende belang heeft gehecht aan het welzijn van de dieren die hij hield, dieren die nochtans recht hebben op bescherming en welzijn.

De beklaagde is daarnaast in gebreke geweest bij het bijhouden van zijn administratie alsook bij het laten verstrekken van voldoende medische zorgen aan zijn dieren.

2.
De beklaagde beschikt niet langer over een blanco strafblad. Uit het uittreksel uit het strafregister van 05 oktober 2018, blijkt dat de beklaagde reeds veroordelingen opliep van de correctionele rechtbank en de politierechtbank.

3.
De beklaagde liet verstek gaan ter terechtzitting. Zodoende is de rechtbank niet op de hoogte omtrent de actuele sociale en economische situatie van de beklaagde.

4.
De rechtbank bestraft de beklaagde met een geldboete, zoals hierna bepaald.

5.
De rechtbank hoopt dat de opgelegde bestraffing in hoofde van de beklaagde, de beklaagde het wederrechtelijk karakter van zijn handelen zal doen inzien en hem zal weerhouden van het plegen van nieuwe strafbare feiten.

* * * * *

OM DEZE REDENEN, en gelet op de volgende artikelen:

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 41 Wet van 15 juni 1935;
art. 162, 182, 184, 186, 189, 190, 194, 195 Wetboek van Strafvordering;
art. 1, 2, 3, 7, 38, 40, 41 65, 100 Strafwetboek; alsmede de artikelen en wetsbepalingen aangehaald in de tenlasteleggingen, zoals hiervoor omschreven;
art. 1, 2, 3 Wet van 5 maart 1952;
art. 28, 29 van de wet van 1 augustus 1985;

DE RECHTBANK, recht doende **BIJ VERSTEK,**

OP STRAFRECHTELIJK GEBIED

Verklaart de tenlasteleggingen A.1, A.2 en B bewezen in hoofde van

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde tenlasteleggingen SAMEN, tot een **GELDBOETE van 250,00 EUR**, verhoogd met 70 opdecimes en aldus gebracht op 2.000,00 EUR, of een vervangende gevangenisstraf van 21 dagen.

Zegt dat de beklaagde verplicht is een bedrag van **25,00 EUR**, verhoogd met 70 opdecimes, aldus gebracht op 200,00 EUR, te betalen als bijdrage tot het fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Overtuigingsstukken

Voor zoveel als nodig, beveelt de opheffing van het beslag op de goederen waarover in huidig vonnis niet werd gestatueerd, en stelt de goederen ter beschikking van de Procureur des Konings om te handelen als naar rechte.

Kosten

Veroordeelt de beklaagde tot de kosten, gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, ten bate van de Staat tot heden begroot op **27,87 EUR**, **meer de betekeningskosten van huidig vonnis**.

Legt , krachtens artikel 91, tweede lid van het K.B. van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, een vaste vergoeding op voor beheerskosten in strafzaken van **53,58 EUR** (geïndexeerd zoals voorzien in artikel 148 K.B. 28 december 1950 en de ministeriële omzendbrief nr. 131/5 (B.S. 04.10.2018)).

Verplicht om boven de correctionele hoofdstraf een bedrag van **20,00 EUR** te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand.

Aldus gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting van maandag DERTIEN MEI TWEEDUIZEND NEGENTIEN.

Aanwezig:
- de heer S. VANCRAEYVELDT, alleenzetelend rechter;
- mevrouw M.C. DURIEU, afdelingsprocureur;
- mevrouw L. HIMPE, griffier.

L. HIMPE **S. VANCRAEYVELDT**